

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2011 KOMISJI MIESZANEJ UTWORZONEJ W RAMACH UMOWY INTERBUS O MIĘDZYNARODOWYCH OKAZJONALNYCH PRZEWOZACH PASAŻERÓW AUTOKARAMI I AUTOBUSAMI

z dnia 11 listopada 2011 r.

w sprawie przyjęcia regulaminu i dostosowania załącznika 1 do Umowy dotyczącego warunków mających zastosowanie do przewoźników drogowego transportu pasażerskiego, załącznika 2 do Umowy dotyczącego norm technicznych mających zastosowanie do autobusów i autokarów oraz wymagań dotyczących przepisów socjalnych, o których mowa w art. 8 Umowy

(2012/25/UE)

KOMISJA MIESZANA,

uwzględniając Umowę Interbus o międzynarodowych okazjonalnych przewozach pasażerów autokarami i autobusami⁽¹⁾, w szczególności jej art. 23 i 24,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 23 ust. 3 Umowy Interbus o międzynarodowych okazjonalnych przewozach pasażerów autokarami i autobusami (zwanej dalej „Umową”) Komisja Mieszana zobowiązana jest określić swój regulamin.
- (2) W myśl art. 24 ust. 2 lit. c) Umowy Komisja Mieszana odpowiada za dostosowywanie załącznika 1 do Umowy dotyczącego warunków mających zastosowanie do przewoźników drogowego transportu pasażerskiego oraz załącznika 2 do Umowy dotyczącego norm technicznych mających zastosowanie do autobusów i autokarów. Ponadto Komisja Mieszana odpowiada zgodnie z art. 24 ust. 2 lit. e) Umowy za dostosowywanie wymagań dotyczących przepisów socjalnych, o których mowa w art. 8 Umowy, tak aby uwzględnić w nich nowe środki przedsięwzięte w Unii,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym przyjęty zostaje regulamin Komisji Mieszanej, zawarty w załączniku I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Załącznik 1 do Umowy dotyczący warunków mających zastosowanie do przewoźników drogowego transportu pasażerskiego, załącznik 2 do Umowy dotyczący norm technicznych mających zastosowanie do autobusów i autokarów oraz wymagania dotyczące przepisów socjalnych, o których mowa w art. 8 Umowy, zostają niniejszym zmienione zgodnie z załącznikiem II do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 listopada 2011 r.

Przewodniczący
Sz. SCHMIDT

Sekretarz
G. PATRIS

⁽¹⁾ Dz.U. L 321 z 26.11.2002, s. 13.

ZAŁĄCZNIK I

Regulamin Komisji Mieszanej utworzonej w ramach Umowy Interbus o międzynarodowych okazjonalnych przewozach pasażerów autokarami i autobusami

Artykuł 1

Nazwa Komisji Mieszanej

Komisja Mieszana utworzona w myśl art. 23 Umowy Interbus o międzynarodowych okazjonalnych przewozach pasażerów autokarami i autobusami jest dalej zwana „Komisją Mieszaną”.

Artykuł 2

Przewodniczący

1. Komisji Mieszanej przewodniczy w imieniu Unii Europejskiej przedstawiciel Komisji Europejskiej (zwanej dalej „Komisją”).
2. Osoba stojąca na czele delegacji Unii, lub w razie konieczności zastępca tej osoby, pełni obowiązki przewodniczącego Komisji Mieszanej.
3. Przewodniczący kieruje pracami Komisji Mieszanej.

Artykuł 3

Delegacje

1. Strony, w stosunku do których Umowa weszła w życie (zwane dalej „stronami”), wyznaczają swoich przedstawicieli do Komisji Mieszanej. Delegacja Unii składa się z przedstawicieli Komisji, którym towarzyszą przedstawiciele państw członkowskich.
2. Każda strona wyznacza osobę, która będzie stała na czele jej delegacji, oraz w razie konieczności zastępcę tej osoby.
3. Każda strona ma prawo wyznaczać nowych przedstawicieli do Komisji Mieszanej. O wszelkich tego typu zmianach należy natychmiast pisemnie informować sekretarza Komisji Mieszanej.
4. Przedstawiciele Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej mają prawo uczestniczenia w posiedzeniach Komisji Mieszanej jako obserwatorzy. Za zgodą osób stojących na czele pozostałych delegacji przewodniczący ma prawo zaprosić na posiedzenie Komisji Mieszanej osoby spoza delegacji, po to aby dostarczyły one informacji na określone tematy.
5. O składzie delegacji strony powiadamiają sekretarza Komisji Mieszanej przynajmniej tydzień przed posiedzeniem.

Artykuł 4

Sekretariat

1. Przedstawiciel Komisji zapewnia Komisji Mieszanej sekretariat. Przewodniczący Komisji Mieszanej wyznacza sekretarza, który pełni swoje obowiązki do czasu, gdy wyznaczony zostanie nowy sekretarz. Przewodniczący przekazuje pozostałym stronom imię, nazwisko i inne informacje dotyczące sekretarza.
2. Sekretarz odpowiada za komunikację między delegacjami, w tym za obieg dokumentów, oraz nadzoruje wykonywanie czynności sekretarskich.

Artykuł 5

Posiedzenia Komisji Mieszanej

1. Posiedzenia Komisji Mieszanej zwoływane są na wniosek przynajmniej jednej ze stron. Posiedzenia zwoływane są przez przewodniczącego.
2. Przynajmniej 15 dni roboczych przed rozpoczęciem posiedzenia przewodniczący wysyła osobom stojącym na czele pozostałych delegacji: zawiadomienie o posiedzeniu, roboczy porządek obrad oraz dokumenty przeznaczone na posiedzenie.
3. Każda ze stron ma prawo wystąpić do przewodniczącego o skrócenie terminu powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, jeśli wymaga tego nagły charakter określonej sprawy.
4. Posiedzenia Komisji Mieszanej są niejawne, chyba że osoby stojące na czele delegacji zadecydują inaczej.
5. Posiedzenia Komisji Mieszanej odbywają się w Brukseli, chyba że strony postanowią odbyć posiedzenie w innym miejscu.

Artykuł 6

Porządek obrad

1. Przewodniczący, wspomagany przez sekretarza, sporządza roboczy porządek każdego posiedzenia oraz – po zasięgnięciu opinii osób stojących na czele pozostałych delegacji – ustala jego datę i miejsce. Co najmniej 15 dni roboczych przed rozpoczęciem posiedzenia przewodniczący przesyła wstępny porządek obrad osobom stojącym na czele pozostałych delegacji. Wraz z porządkiem obrad przesyła wszelkie niezbędne dokumenty robocze.
2. Termin powiadomienia określony w ust. 1 nie ma zastosowania do posiedzeń zwoływanych w trybie pilnym zgodnie z art. 5 ust. 3.
3. Każda strona może najpóźniej 24 godziny przed rozpoczęciem posiedzenia zaproponować, aby do wstępnego porządku obrad dodać nowy punkt lub punkty. Wnioski o dodanie nowych punktów do porządku obrad należy przesyłać przewodniczącemu na piśmie wraz z uzasadnieniem.
4. Komisja Mieszana przyjmuje porządek obrad na początku posiedzenia. Komisja Mieszana ma prawo podjąć decyzję, by do porządku obrad dodać punkt niefigurujący we wstępnym porządku obrad.

Artykuł 7

Przyjmowanie aktów

1. Komisja Mieszana przyjmuje swoje decyzje jednomyślnie w głosowaniu stron reprezentowanych na posiedzeniu, zgodnie z art. 23 ust. 5 i 6 Umowy. Zalecenia, zwłaszcza zalecenia objęte art. 24 ust. 2 lit. g) Umowy, przyjmuje w drodze uzgodnienia stanowisk między delegacjami stron reprezentowanych na posiedzeniu. Decyzje i zalecenia są zatytułowane następująco: słowo „decyzja” lub „zalecenie”, po którym następują: numer seryjny, data przyjęcia oraz określenie przedmiotu aktu.
2. Decyzje i zalecenia Komisji Mieszanej podpisywane są przez przewodniczącego i sekretarza. Przesyłane są przez sekretarza pozostałym szefom delegacji.
3. Każda ze stron ma prawo do decyzji, by opublikować jakikolwiek akt przyjęty przez Komisję Mieszaną.
4. Akty uchwalane przez Komisję Mieszaną mogą być przyjmowane w procedurze pisemnej, o ile zostało to uzgodnione przez osoby stojące na czele delegacji. Przewodniczący przekazuje projekt danego aktu osobom stojącym na czele pozostałych delegacji, a w odpowiedzi osoby te określają: czy popierają projekt, czy są przeciwko niemu; czy proponują zmiany do projektu lub czy potrzebują więcej czasu na jego rozważenie. Jeśli projekt zostaje przyjęty, przewodniczący finalizuje decyzję lub zalecenie zgodnie z ust. 1 i 2.
5. Zalecenia i decyzje sporządzane są w językach: angielskim, francuskim i niemieckim; teksty w tych językach są autentyczne. Każda ze stron odpowiada za poprawne przetłumaczenie zaleceń i decyzji na swój (swoje) język(-i) oficjalny(-e). Tłumaczenia na pozostałe języki Unii dokonywane są przez Komisję.

Artykuł 8

Protokół obrad

1. Przewodniczący odpowiada za to, by sekretarz sporządził projekt protokołu każdego posiedzenia Komisji Mieszanej w terminie 15 dni roboczych od posiedzenia.
2. Obowiązuje zasada, że protokół obrad zawiera – w odniesieniu do każdego punktu porządku obrad – następujące informacje:
 - szczegółowe dane na temat dokumentów przekazanych Komisji Mieszanej,
 - oświadczenia zgłoszone do protokołu przez każdą ze stron,
 - podjęte decyzje, sformułowane zalecenia oraz przyjęte ustalenia.
3. Projekt protokołu obrad przekazywany jest Komisji Mieszanej do zatwierdzenia zgodnie z procedurą pisemną, o której mowa w art. 7 ust. 4. Jeśli wspomniana procedura nie zostanie dopełniona, protokół obrad przyjmowany jest przez Komisję Mieszaną na następnym posiedzeniu.
4. Protokół obrad – przyjęty przez Komisję Mieszaną – zostaje podpisany przez przewodniczącego i sekretarza oraz zarchiwizowany przez sekretarza. Kopię protokołu obrad sekretarz przesyła osobom stojącym na czele pozostałych delegacji.

*Artykuł 9***Poufność**

Bez uszczerbku dla art. 7 ust. 3 o publikowaniu aktów, przebieg posiedzeń oraz dokumenty Komisji Mieszanej objęte są tajemnicą zawodową.

*Artykuł 10***Koszty**

1. Każda strona ponosi koszty swojego uczestnictwa w posiedzeniach Komisji Mieszanej.
2. Komisja Mieszana podejmuje decyzje co do zwrotu kosztów związanych z zadaniami powierzonymi osobom wezwanym przez przewodniczącego zgodnie z art. 3 ust. 4.

*Artykuł 11***Korespondencja**

Wszelkie pisma kierowane do przewodniczącego Komisji Mieszanej lub od niego pochodzące są wysyłane do sekretarza Komisji Mieszanej. Sekretarz wysyła wszystkim delegacjom kopie wszelkich pism dotyczących Umowy.

*Artykuł 12***Języki**

Decyzję o tym, jakich języków używa się są na posiedzeniach Komisji Mieszanej oraz w dokumentach, podejmuje Komisja Mieszana. Strona, która jest gospodarzem posiedzenia, nie ma obowiązku zapewnienia tłumaczenia ustnego na inne języki.

ZAŁĄCZNIK II

Zmiany załącznika 1 do Umowy dotyczącego warunków mających zastosowanie do przewoźników drogowego transportu pasażerskiego, załącznika 2 do Umowy dotyczącego norm technicznych mających zastosowanie do autobusów i autokarów oraz wymagań dotyczących przepisów socjalnych, o których mowa w art. 8 Umowy ⁽¹⁾

1. Zmiany w załączniku 1 do Umowy dotyczącym warunków mających zastosowanie do przewoźników drogowego transportu pasażerskiego

Do listy aktów wyszczególnionych w załączniku 1 do Umowy dodaje się następujące akty Unii:

„Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 51)”.

2. Zmiany w załączniku 2 do Umowy dotyczącym norm technicznych mających zastosowanie do autobusów i autokarów

1) W art. 1 załącznika 2 do Umowy lit. a), b), c) i d) otrzymują brzmienie:

„a) Badania techniczne pojazdów silnikowych i ich przyczep

— Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/40/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie badań zgodności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 141 z 6.6.2009, s. 12),

— dyrektywa 2000/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2000 r. w sprawie drogowej kontroli przydatności do ruchu pojazdów użytkowych poruszających się we Wspólnocie (Dz.U. L 203 z 10.8.2000, s. 1), zmieniona dyrektywą Komisji 2003/26/WE (Dz.U. L 90 z 8.4.2003, s. 37).

b) Ograniczniki prędkości

— Dyrektywa Rady 92/6/EWG z dnia 10 lutego 1992 r. w sprawie montowania i zastosowania urządzeń ograniczenia prędkości w niektórych kategoriach pojazdów silnikowych we Wspólnocie (Dz.U. L 57 z 2.3.1992, s. 27), ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/85/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 327 z 4.12.2002, s. 8).

c) Dopuszczalne wymiary i dopuszczalna masa całkowita

— Dyrektywa Rady 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiająca dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz.U. L 235 z 17.9.1996, s. 59), ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 67 z 9.3.2002, s. 47),

— dyrektywa 97/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 1997 r. odnosząca się do mas i wymiarów niektórych kategorii pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz zmieniająca dyrektywę 70/156/EWG (Dz.U. L 233 z 25.8.1997, s. 1), zmieniona dyrektywą Komisji 2003/19/WE (Dz.U. L 79 z 26.3.2003, s. 6).

d) Urządzenia rejestrujące w transporcie drogowym

— Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.U. L 370 z 13.12.1985, s. 8), ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1266/2009 (Dz.U. L 339 z 22.12.2009, s. 3), lub równoważne przepisy ustanowione na mocy umowy AETR i protokołów do niej.”;

2) w art. 2 załącznika 2 do Umowy wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następujący tekst po akapicie pierwszym przed tabelą:

„Emisja spalin

— Dyrektywa Rady 88/77/EWG Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 1987 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do działań, jakie mają być podjęte w celu zapobiegania emisji zanieczyszczeń gazowych z silników Diesla w pojazdach (Dz.U. L 36 z 9.2.1988, s. 33), ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2001/27/WE (Dz.U. L 107 z 18.4.2001, s. 10),

⁽¹⁾ Przy aktualizacji listy aktów uwzględniono nowe przepisy przyjęte przez Unię Europejską do dnia 31 grudnia 2009 r.

— dyrektywa 2005/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do działań, które należy podjąć przeciwko emisji zanieczyszczeń gazowych i cząstek stałych przez silniki wysokoprężne stosowane w pojazdach oraz emisji zanieczyszczeń gazowych z silników o zapłonie iskrowym zasilanych gazem ziemnym lub gazem płynnym stosowanych w pojazdach (Dz.U. L 275 z 20.10.2005, s. 1), ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2008/74/WE (Dz.U. L 192 z 19.7.2008, s. 51),

— rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. dotyczące homologacji typu pojazdów silnikowych i silników w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro VI) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej pojazdów, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i dyrektywę 2007/46/WE oraz uchylające dyrektywy 80/1269/EWG, 2005/55/WE i 2005/78/WE (Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 1).

Zadymienie spalin

— Dyrektywa Rady 72/306/EWG z dnia 2 sierpnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do działań, jakie mają być podjęte w celu zapobiegania emisji zanieczyszczeń z silników Diesla stosowanych w pojazdach (Dz.U. L 190 z 20.8.1972, s. 1), ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2005/21/WE (Dz.U. L 61 z 8.3.2005, s. 25).

Emisja hałasu

— Dyrektywa Rady 70/157/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do dopuszczalnego poziomu hałasu i układu wydechowego pojazdów silnikowych (Dz.U. L 42 z 23.2.1970, s. 16), ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/34/WE (Dz.U. L 155 z 15.6.2007, s. 49).

Układ hamulcowy

— Dyrektywa Rady 71/320/EWG z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do układów hamulcowych niektórych kategorii pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 202 z 6.9.1971, s. 37), ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 2002/78/WE (Dz.U. L 267 z 4.10.2002, s. 23).

Opony

— Dyrektywa Rady 92/23/EWG z dnia 31 marca 1992 r. odnosząca się do opon pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz ich instalowania (Dz.U. L 129 z 14.5.1992, s. 95), ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2005/11/WE (Dz.U. L 46 z 17.2.2005, s. 42).

Urządzenia oświetleniowe i światła sygnalizacyjne

— Dyrektywa Rady 76/756/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do instalacji urządzeń oświetleniowych i sygnalizacji świetlnej na pojazdach silnikowych i ich przyczepach (Dz.U. L 262 z 27.9.1976, s. 1), ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2008/89/WE (Dz.U. L 257 z 25.9.2008, s. 14).

Zbiornik paliwa

— Dyrektywa Rady 70/221/EWG z dnia 20 marca 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zbiorników ciekłego paliwa oraz tylnych zabezpieczeń pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 76 z 6.4.1970, s. 23), ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/20/WE (Dz.U. L 48 z 18.2.2006, s. 16).

Lusterka wsteczne

— Dyrektywa 2003/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do homologacji typu urządzeń służących do pośredniego widzenia oraz pojazdów wyposażonych w te urządzenia, zmieniająca dyrektywę 70/156/EWG i uchylająca dyrektywę 71/127/EWG (Dz.U. L 25 z 29.1.2004, s. 1), ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2005/27/WE (Dz.U. L 81 z 30.3.2005, s. 44).

Pasy bezpieczeństwa — montaż

— Dyrektywa Rady 77/541/EWG z dnia 28 czerwca 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do pasów bezpieczeństwa i urządzeń przytrzymujących w pojazdach silnikowych (Dz.U. L 220 z 29.8.1977, s. 95), ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 146).

Pasy bezpieczeństwa — punkty mocowania

- Dyrektywa Rady 76/115/EWG z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do punktów mocowania pasów bezpieczeństwa w pojazdach silnikowych (Dz.U. L 24 z 30.1.1976, s. 6), ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 149).

Siedzenia

- Dyrektywa Rady 74/408/EWG z dnia 22 lipca 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia wewnętrznego pojazdów silnikowych (wytrzymałość siedzeń i ich punktów mocowania) (Dz.U. L 221 z 12.8.1974, s. 1), ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 143).

Budowa wnętrza (zapobieganie ryzyku rozprzestrzeniania się płomieni)

- Dyrektywa 95/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. odnosząca się do palności materiałów konstrukcyjnych używanych w niektórych kategoriach pojazdów silnikowych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 1).

Urządzenie wnętrza (wyjścia awaryjne, dostępność, liczba siedzeń, wytrzymałość nadwozia itd.)

- Dyrektywa 2001/85/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2001 r. odnosząca się do przepisów szczególnych dotyczących pojazdów wykorzystywanych do przewozu pasażerów i mających więcej niż osiem siedzeń poza siedzeniem kierowcy oraz zmieniająca dyrektywy 70/156/EWG i 97/27/WE (Dz.U. L 42 z 13.2.2002, s. 1).;

b) tabela otrzymuje brzmienie:

„Pozycja	Regulamin EKG ONZ / ostatnia seria zmian	Akt Unii (pierwotny – ostatni)
Emisja spalin	49/01 49/02, homologacja typu A 49/02, homologacja typu B	dyrektywa 88/77/EWG dyrektywa 2001/27/WE dyrektywa 2005/55/WE dyrektywa 2008/74/WE rozporządzenie (WE) nr 595/2009
Zadymienie spalin	24/03	dyrektywa 72/306/EWG dyrektywa 2005/21/WE
Emisja hałasu	51/02	dyrektywa 70/157/EWG dyrektywa 2007/34/WE
Układ hamulcowy	13/11	dyrektywa 71/320/EWG dyrektywa 2002/78/WE
Opony	54	dyrektywa 92/23/EWG dyrektywa 2005/11/WE
Urządzenia oświetleniowe i światła sygnalizacyjne	48/01	dyrektywa 76/756/EWG dyrektywa 2008/89/WE
Zbiornik paliwa	34/02 67/01 110	dyrektywa 70/221/EWG dyrektywa 2006/20/WE

Pozycja	Regulamin EKG ONZ / ostatnia seria zmian	Akt Unii (pierwotny – ostatni)
Lusterka wsteczne	46/01	dyrektywa 2003/97/WE dyrektywa 2005/27/WE
Pasy bezpieczeństwa – montaż	16/06	dyrektywa 77/541/EWG dyrektywa 2005/40/WE
Pasy bezpieczeństwa – punkty mocowania	14/07	dyrektywa 76/115/EWG dyrektywa 2005/41/WE
Siedzenia	17/08 80/01	dyrektywa 74/408/EWG dyrektywa 2005/39/WE
Budowa wnętrza (zapobieganie ryzyku rozprzestrzeniania się płomieni)	118	dyrektywa 95/28/WE
Urządzenie wnętrza (wyjścia awaryjne, dostępność, liczba siedzeń)	107.02	dyrektywa 2001/85/WE
Ochrona przed przewróceniem	66.01	dyrektywa 2001/85/WE ¹⁾

3) *Zmiany wymagań dotyczących przepisów socjalnych, o których mowa w art. 8 Umowy*

1. W wyniku uwzględnienia dyrektywy 2000/30/WE skreśla się art. 8 załącznika 2 do Umowy, załącznik IIa do Umowy i załącznik IIb do Umowy.

2. Akty Unii wyszczególnione w art. 8 Umowy zastępuje się następującymi aktami Unii ⁽¹⁾:

- „— Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 1), ostatnio zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 88),
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.U. L 370 z 31.12.1985, s. 8), ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1266/2009 (Dz.U. L 339 z 22.12.2009, s. 3),
- dyrektywa 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym oraz uchylająca dyrektywę Rady 88/599/EWG (Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 35), ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2009/5/WE (Dz.U. L 29 z 31.1.2009, s. 45),
- dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299 z 18.11.2003, s. 9),
- dyrektywa 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego (Dz.U. L 80 z 23.3.2002, s. 35),
- dyrektywa 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców niektórych pojazdów drogowych do przewozu rzeczy lub osób, zmieniająca rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 oraz dyrektywę Rady 91/439/EWG i uchylająca dyrektywę Rady 76/914/EWG (Dz.U. L 226 z 10.9.2003, s. 4).”

⁽¹⁾ Przy aktualizacji listy aktów uwzględniono nowe przepisy przyjęte przez Unię Europejską do dnia 31 grudnia 2009 r.